

Pe cer – nici urmă de soare.

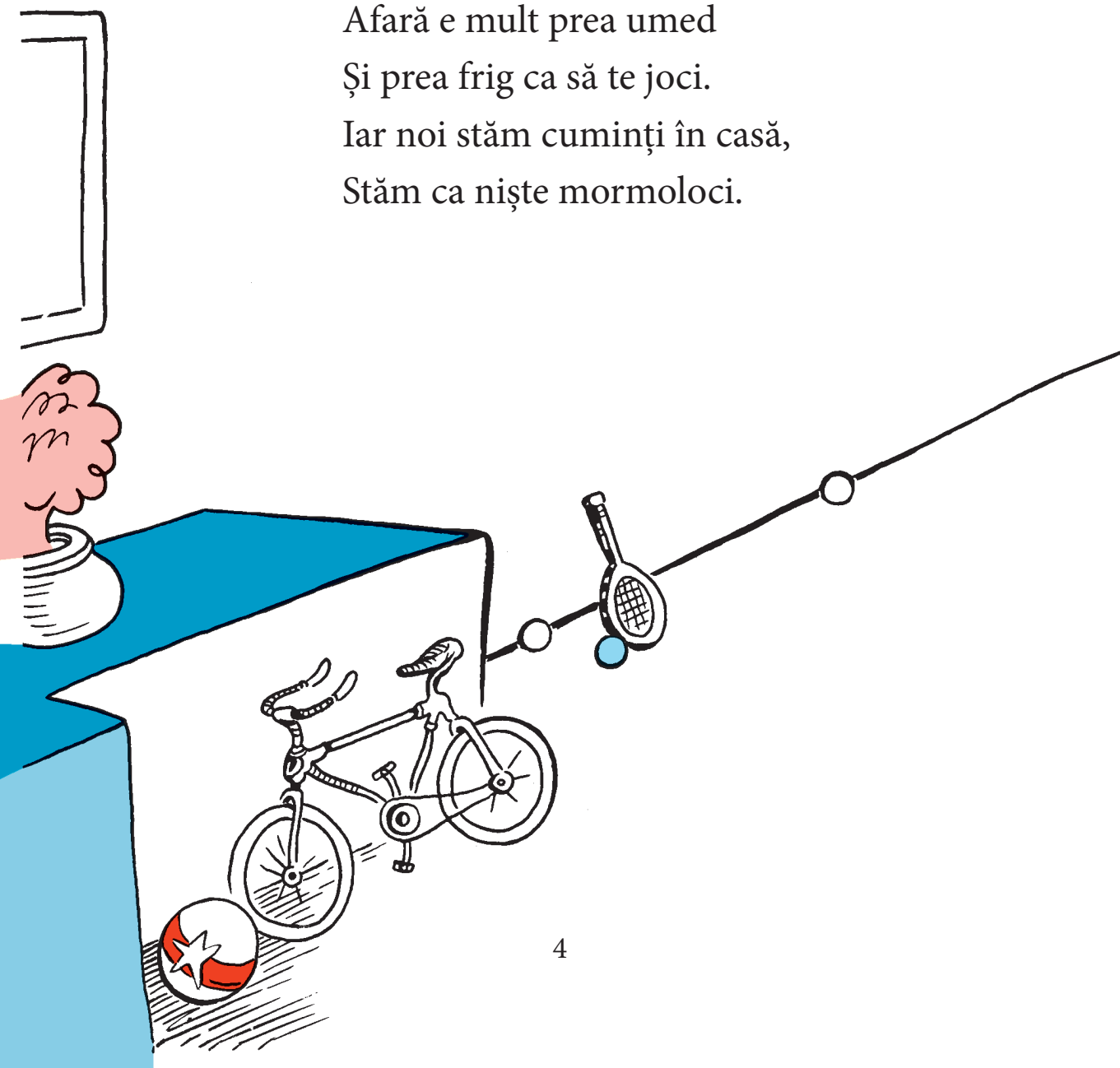
Afară – vreme ploioasă.

Ah, ce zi îngrozitoare,

Zi de stat numai în casă...

Stau cu Sally la fereastră,
Stăm în casă ca pe ace.
Și ne zicem: — Ar fi bine
De-am avea măcar ce face!

Afară e mult prea umed
Și prea frig ca să te joci.
Iar noi stăm cumiți în casă,
Stăm ca niște mormoloci.

Nu putem decât să

Stăm

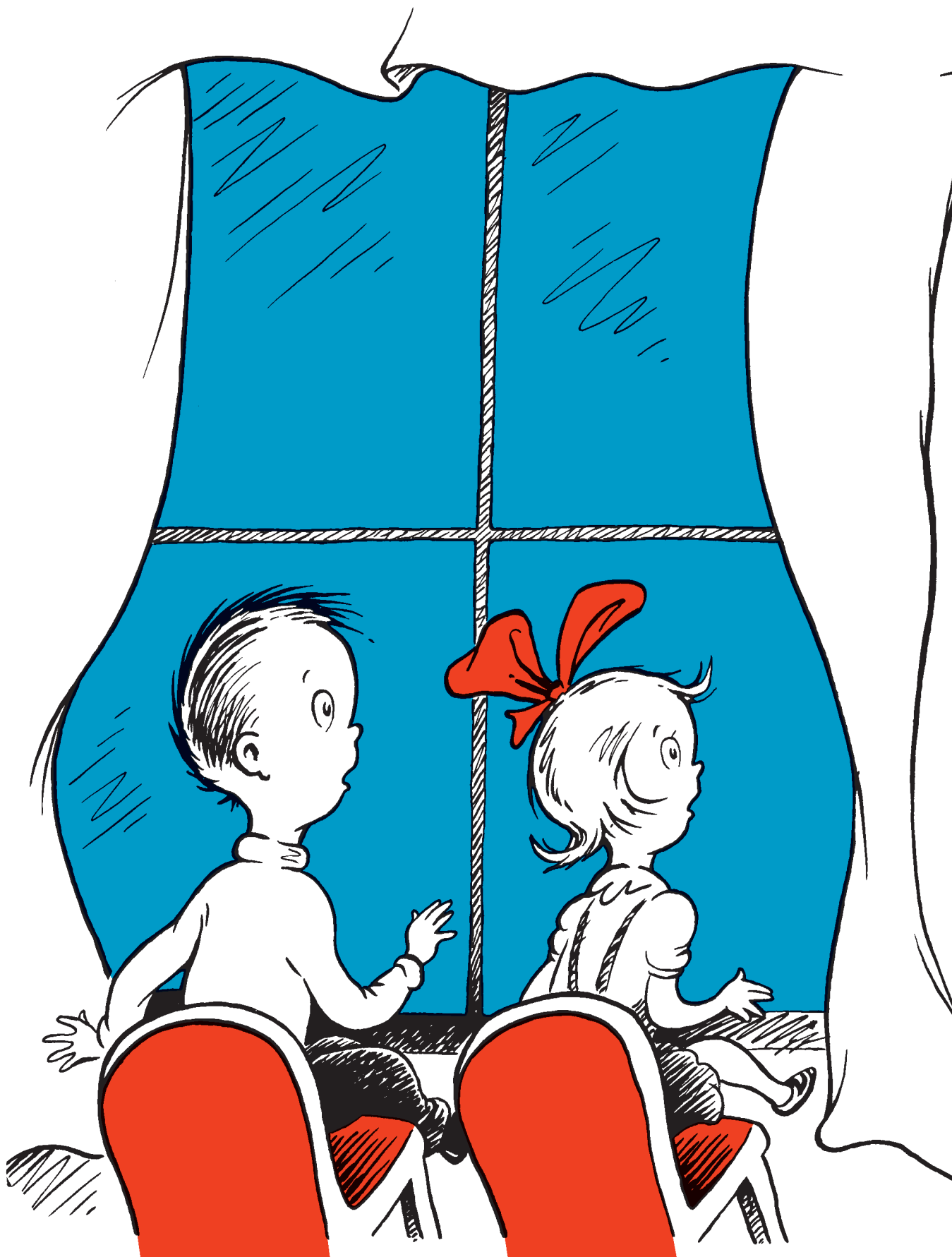
Și să stăm,

Stăm,

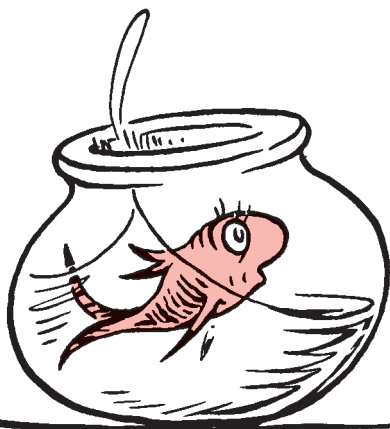
Stăm pe loc.

Treaba asta nu ne place,

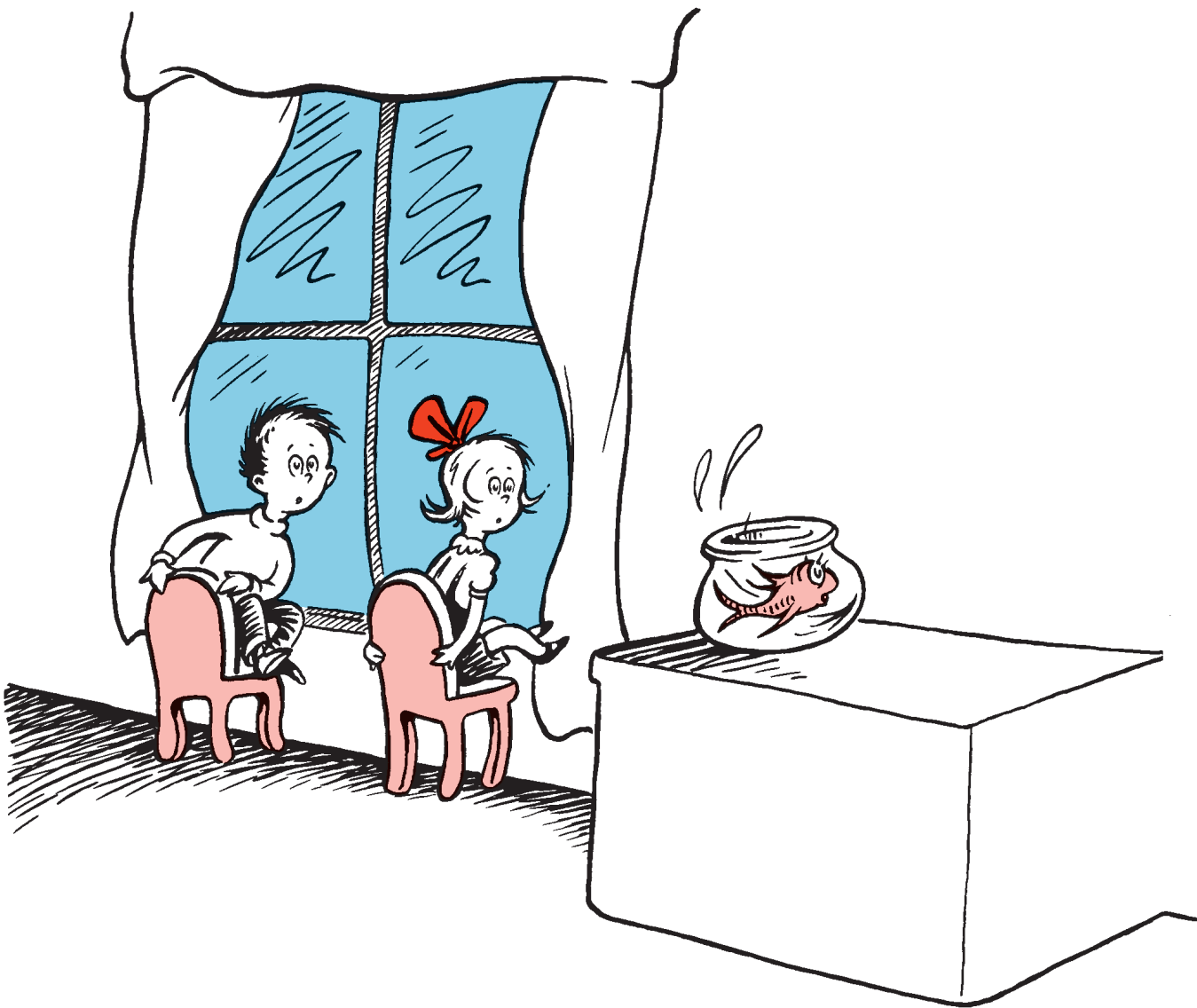
Nu ne place, zău, deloc.

POC!

Apoi, auzim deodată
Ceva care face POC!
Și-auzind noi acel pocnet,
Sărim speriați din loc.

Ne uităm

Și ce vedem, venind cu coada vâlvoi?

Ne uităm.

E un cotoi,

Pe cap c-un pălărio!

Ne-ntreabă:

— De ce sunteți așa triști voi amândoi?

Știu că nu-i soare afară
Și că ploaia e ploioasă.
Dar putem, dacă vrem noi,
Să jucăm jocuri în casă!